

idet Eksamensbetingelserne for at blive Landsretssagfører lempes saaledes, at de bliver de samme, søm allerede tidligere er foreskrevet for at blive Underretssagfører, jfr. § 122. Denne Lempelse gælder ikke blot Underretssagførere, men ogsaa dem, som efter 3 Aars anden Virksomhed af den i § 121 foreskrevne Art ønsker at blive Landsretssagfører.

Landsretssagførere (og Overretssagførere), der har haft Beskikkelse i 5 Aar, faar uden yderligere Betingelser, altsaa især uden at skulle fyldestgøre særlige Eksamenskrav, Ret til at give Møde for Højesteret i borgerlige Sager, som de personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har udført i foregaaende Instans, samt som valgt Forsvarer for en tiltalt, som de har været Forsvarer for i foregaaende Instans, saaledes at deres Møderet gælder baade for Appellinstævnte og for Appellanter. Med Hensyn til Betingelserne for at faa Adgang til at blive Højesteretssagfører stilledes ikke Forslag om Ændring i det af Folketinget vedtagne.

Højesteretssagførerne faar herefter Eneret til at møde for Højesteret, naar en Part ikke ønsker her at lade sig betjene af den Sagfører, som har procederet Sagen for ham i foregaaende Instans, eller naar denne Sagfører ikke selv ønsker at procedere Sagen for Højesteret, eller han ikke har Ret dertil, fordi han endnu ikke har været Landsretssagfører i 5 Aar. — Forslagene herom forkastedes med 32 St. mod 6., idet 18 tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod. — Det socialdemokratiske Mindretal forbeholdt sig i Betænkningen at motivere deres Stilling til Ændringsforslagene under Forhandlingen i Salen, og deres Ordfører udtalte her, at da det i Udvalget viste sig, at de ikke kunde faa Tilslutning til de Ændringsforslag, de ansaa for ønskelige, resignerede de med Hensyn til at stille dem for at faa Lovforslaget færdigt. Om de af Flertallet stillede Ændringsforslag udtaltes, at Partiet med en enkelt Undtagelse var imod dem, og det radikale Partis ovennævnte Forslag om Sagførervæsenets Ordning var efter Socialdemokraternes Mening saa vidtgaende, at de, skønt de paa visse Punkter nærrede Sympati for dem, ikke nu turde tage Standpunkt til dem, hvorfor de vilde afholde sig fra at stemme. — Hele Udvalget udtalte endelig i Betænkningen, at det havde overvejet, om det ikke vilde være rigtigt at vende tilbage til den tidligere Rets Regel »Ustævnt skal være Unævnt«. Der var blandt Udvalgets Medlemmer en Del Stemning for et saadant Skridt, men man mente dog ikke at burde rejse dette principielle Spørgsmaal ved nærværende Lejlighed. I øvrigt giver allerede Retsplejelovens § 151 gennem den Myndighed, der lægges i Dommerens Haand, en betydelig Garanti mod Misbrug.